

Ved FNs industriudviklingsorganisation (UNIDO) er ansat 6 danske, hvoraf 5 på eller over P 3 niveau. For den af EF administrerede udviklingsbistand gælder de almindelige regler for rekruttering af EFs personale. Der er ansat 29 danske akademikere i EF beskæftiget med udviklingsbistand. Ved Verdensbanken var der ved årsskiftet ansat 22 danske, hvoraf hovedparten på akademisk niveau. Ved de regionale banker var der ansat 9. Udover det faste personale, der lønnes af organisationerne, finansierer Danida et antal Junior Eksperter (dvs. på uddannelsesniveau), p.t. godt 100, alle under P 3 niveau. Udenrigsministeriet har ikke tilstrækkelige oplysninger om antallet af ansatte fra andre nordiske lande, og sådanne oplysninger har ikke kunnet skaffes med kort varsel. Det skønnes dog, at med de variationer, der må være fra organisation til organisation, er det almindelige billede stort set det samme for alle nordiske lande. Organisationerne er i øvrigt meget tilbageholdende med at give oplysninger om andre landes personaleandele. Udenrigsministeriet har gennem årene lagt et betydeligt pres på de enkelte organisationer for at ansætte flere danske; dette pres er øget væsentligt i de sidste 2-3 år, især overfor UNDP, hvilket også har båret frugt. Det har imidlertid undertiden vist sig vanskeligt at finde egnede kandidater, idet lønninger og karrieremuligheder ofte anses for mere attraktive i Danmark end i en række af de relevante organisationer. Hertil kommer i stigende grad problemer i forbindelse med ægtefællers arbejds- og karrieremuligheder. Det danske Junior Ekspert program, jf. ovenfor, sigter ved siden af bistandsmæssige og uddannelsesmæssige formål også mod at øge rekrutteringsbasen for ansættelse af danske i internationale organisationer.

Spørgsmål 2:

Der ønskes en redegørelse for, i hvilket omfang der for de enkelte bidragydende lande er sammenhæng mellem bidragenes størrelse og de rekvisitioner på tjeneste- og vareydelse, der fra organisationernes side placeres i det pågældende land.

Svar:

Bidrag til de multilaterale organisationer er som altovervejende hovedregel ikke bundet til indkøb i de enkelte giverlande, og indkøb over en vis størrelse sker normalt gennem international tilbudsgivning. Der er således ikke i princippet nogen sammenhæng mellem bidragenes størrelse og indkøb af varer og tjenesteydelser i de enkelte giverlande.

Navnlig for så vidt angår FN-organisationerne og især i UNDP, hvor der ikke gælder nogen aftalt bidragsnøgle, og hvor en række små lande yder ganske betydelige bidrag (i UNDP yder de nordiske lande 25 pct. af de samlede bidrag), har disse såkaldte »underudnyttede større donorer« søgt at få indkøbsmyndighederne til i højere grad at være opmærksomme på deres leverancemuligheder. Det er vanskeligt at afgøre om pres af denne art i praksis har ændret indkøbsmønstret, idet de fleste andre lande, herunder udviklingslandene, også har presset på for større indkøb. Det må dog fortsat konstateres, at organisationernes generelle indkøbsmønstre i betydeligt omfang er præget af traditionelle handelsstrømme.

Som bilag vedlægges en oversigt for 1986 over danske bidrag til de væsentligste organisationer samt disses indkøb i Danmark.

Ad § 10.05. Det sikkerheds- og nedrustningspolitiske Udvalg.

Spørgsmål 3:

Hvad er baggrunden for, at man fortsat opretholder ordningen med, at udgifterne til udvalget opføres på Forsvarsministeriets budget med overførsel til Udenrigsministeriet i stedet for direkte at opføre udgiften under § 10?

Svar: